

Četri pieredzes stāsti

1. *Izlasiet Annas stāstu:* Pirms kāda laika man vairākas dienas sāpēja vēders. Aizdomās par apendicītu, ģimenes ārste ieteica man doties uz neatliekamās uzņemšanas nodaļu uz pārbaudēm. Tur es ilgi gaidīju rindā uz sonogrāfiju. Šajā rindā es biju vienīgā, kura varēja nosēdēt uz krēsla, pārējie cilvēki bija slimnīcas gultās, daži ar skābekļa baloniem elpināšanai. Viņi bija veci un izskatījās ļoti vārgi; knapi kustējās, elpojot sēca. Es sajutos neērti, jo manas vēdersāpes, salīdzinot ar viņu stāvokli, šķita nieks. Es domāju par to, ka šiem cilvēkiem iespējams ir atlicis dzīvot vairs tikai pāris stundas, dienas vai nedēļas. Tikmēr es esmu jauna, man priekšā ir vēl gara dzīve, lai gan īsti nezinu, ko ar to iesākt. Bet reiz arī viņi bija jauni kā es, un reiz es būšu tikpat veca un vārga kā viņi, un es gribētu beigt savu dzīvi apmierināta ar to, kā esmu to nodzīvojusi...

Jautājumi sarunām:

- Par kādām tēmām un par kuriem jautājumiem aizdomājās šī stāsta varone? (Var atsaukties uz iepriekšējā aktivitātē nosauktajiem eksistenciālajiem jautājumiem).
- Vai jums ir bijusi līdzīga situācija vai līdzīgas pārdomas? Kā tas notika, ko jūs domājat un kā jutāties? Pastāstiet par to pārējiem grupā.
- Kas cilvēkam var palīdzēt eksistenciālu pārdomu mirkļos, dzīves jēgas meklējumos?

2. *Izlasiet Jura stāstu:* Jurim bija 8 gadi, kad nomira viņa vectētiņš. Bērns Juris izturējās mierīgi. Viņš pat mierināja savu slimo onkuli, kurš raudāja. Vectētiņa zaudējums bija smags, bet ne negaidīts. Vectētiņš bija ļoti vecs, labsirdīgs, spēlējās ar Juri, kad mazdēls bija pavisam maziņš. Pēc nedēļas Juri tomēr sāka mocīt murgaini sapņi. Vectētiņš it kā nāca ciemos pie mazdēla, Juris to no rīta gan miglaini atcerējās, bet pilnīgi neko citu no šiem sapņiem. Viņš sāka noslēgties sevī, mazāk runāt, mazāk ēda un retāk iesaistījās spēlēs, kuras agrāk viņam bija likušās aizraujošas. Viņš bija apjautis ne tikai to, ka nekad vairs vectētiņu savā dzīvē nesatiks: to par mirušajiem viņš teorētiski bija zinājis arī pirms tam. Galvenais trauksme iemesls šķiet bija tas, ka Juris skaudri apjauta, ka tas, kas notika ar vectētiņu, agri vai vēlu notiks arī ar viņu. Tur nevarēs palīdzēt ne mamma, ne tētis, ne radi, ne draugi, pat ne vislabākie ārsti. No nāves neviens nav pasargāts...

Jautājumi sarunām:

- Par kādām tēmām un par kuriem jautājumiem aizdomājās šī stāsta varonis? (Var atsaukties uz iepriekšējā aktivitātē nosauktajiem eksistenciālajiem jautājumiem).
- Vai jums ir bijusi līdzīga situācija vai līdzīgas pārdomas? Kā tas notika, ko jūs domājat un kā jutāties? Pastāstiet par to pārējiem grupā.
- Kas cilvēkam var palīdzēt eksistenciālu pārdomu mirkļos, dzīves jēgas meklējumos?

3. *Izlasiet Toma stāstu:* Man spilgtā atmiņā palicis šāds mirklis no bērnības. Man bija aptuveni pieci gadi, un es savā nodabā spēlējos ar papīra lidmašīniņu, mētāju to un skatījos kā tā lido. Es to metu tik spēcīgi, ka - pēc kārtējā metiena - tā ietriecās sienā un tās purns galīgi salocījās, to vairs nevarēja kārtīgi iztaisnot. Es sāku raudāt. Piesteidzās mamma un mierināja mani, ka viss būs kārtībā un mēs uztaisīsim jaunu lidmašīniņu. Bet es nerimos raudāt. Jo es pēkšņi biju sapratis, ka tāpat kā šī lidmašīniņa neatgriezeniski bija sabojāta, arī visas citas lietas dzīvē reiz izbeidzas un tur neko nevar darīt. Ka tas pats notiks ar mani, arī manu mammu un visiem citiem cilvēkiem – mēs reiz vairs nebūsim...

Jautājumi sarunām:

- Par kādām tēmām un par kuriem jautājumiem aizdomājās šī stāsta varonis? (Var atsaukties uz iepriekšējā aktivitātē nosauktajiem eksistenciālajiem jautājumiem).
- Vai jums ir bijusi līdzīga situācija vai līdzīgas pārdomas? Kā tas notika, ko jūs domājat un kā jutāties? Pastāstiet par to pārējiem grupā.
- Kas cilvēkam var palīdzēt eksistenciālu pārdomu mirkļos, dzīves jēgas meklējumos?

4. *Izlasiet vēsturisku stāstu:* Itāliešu dzejnieks Dante Alģjēri 18 gadu vecumā nejauši sastapa netālu kaimiņos dzīvojošu meiteni Beatriči, ar kuru viņš bija spēlējis agrā bērnībā un ieskatījies viņā. Meitene šajā tikšanās brīdī uz viņu ilgāk paskatījās, pamanīja viņa jūsmu un pasmaidīja. Pēkšņi jaunieta pārņēma reibinoša laimīguma izjūta it kā visa pasaule būtu iemirdzējusies spilgtākās krāsās. Danti pārņēma pilnīga pārlicība, ka viņš tagad varētu piedot visu un visiem. Dante uzskatīja, ka ar šo meitenes smaidu kaut ko viņam vēlas pateikt pats Dievs, ka šāds apziņas stāvoklis nāk kā negaidīta dāvana. Viņš sāka aprakstīt savas izjūtas dzejā. Diemžēl Beatriče pēc dažiem gadiem nomira. Dante tomēr izdeva dzejas krājumu ar nosaukumu “*La Vita Nuova*” (Jaunā dzīve), jo viņam bija sākusies jauna, mīlestības pilna eksistence. Beatričes piemiņu viņš nolēma iemūžināt vārdos, kādus nekad vēl neviens nebūtu rakstījis par sievieti. Tā 15 gadu laikā tapa milzīga poēma, ko ļaudis iesauca par “Dievišķo komēdiju”. Tajā Dante apraksta savu ceļojumu cauri ellei un šķīstītavas kalnam uz paradīzi, kur viņu sagaida Beatriče un viņi lido tālāk pretī Dieva mīlestības noslēpumam. Šī poēma ir viens no izcilākajiem darbiem dzejas vēsturē. Dantes un Beatričes mīlestība šķiet dzīvo, kamēr vien ļaudis lasa šo dzeju, kaut abi tās varoņi ir miruši.

Jautājumi sarunām:

- Par kādām tēmām un par kuriem jautājumiem aizdomājās šī stāsta varonis? (Var atsaukties uz iepriekšējā aktivitātē nosauktajiem eksistenciālajiem jautājumiem).
- Vai jums ir bijusi līdzīga situācija vai līdzīgas pārdomas? Kā tas notika, ko jūs domājat un kā jutāties? Pastāstiet par to pārējiem grupā.
- Kas cilvēkam var palīdzēt eksistenciālu pārdomu mirkļos, dzīves jēgas meklējumos?